

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra En Kvindes Skriftemaal

Citation: Larsen, Karl: "En KvindesSkriftemaal", i Larsen, Karl: *En KvindesSkriftemaal*, 1901, s. 33. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_06-shoot-idm140022825976416/facsimile.pdf (tilgået 24. oktober 2021)

Anvendt udgave: En KvindesSkriftemaal

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Moder talte aldrig senere til mig om Religion. Nu havde hun gjort, hvad hun kunde.

Paa Konfirmationsdagen havde jeg bestemt frabedt mig Selskab, hvad der var Moder meget imod, men som hun maatte finde sig i.

Da jeg var klædt om efter Kirken, vilde jeg alene ud paa Faders Grav, men hun forlangte at gaa med og havde min Broder ved Haanden. Jeg sagde kun meget lidt, baade derude og da vi var kommen hjem. Min Broder, som dengang var en ni Aar, stoppede jeg med Chokolade og Konfekt for at stille ham tilfreds, fordi han kedede sig.

Om Aftenen sad jeg inde hos mig selv og læste. Det var i en Samling af Faders Smaaskrifter. Dem syntes jeg, at jeg forstod en hel Del af, og saa

fandt jeg dem saa *ædle* i Sproget. Med halvhøj Stemme, som jeg forsøgte at gøre saa dyb og saa indtrængende som muligt, deklamerede jeg lange Sætninger af de smaa Bøger udenad.

Næste Dag skrev jeg om det altsammen til Marie Louise, og om at jeg ikke vilde nøjes med, efter Moders Raad, at gaa paa et Fortsættelseskursus for unge Piger, men vilde være Student. Al min Energi skulde sættes ind paa at arbejde og lære, for at jeg kunde komme til rigtigt at forstaa alle min Faders Værker, selv de allersværeste. Og naar jeg saa var trængt helt ind i Faders Aand og Skrifter, vilde jeg bagefter sørge for, at hans Bøger fik den Udbredelse, som Landets og Sprogets Lidenhed hidtil havde forhindret, jeg vilde selv oversætte dem paa fransk og engang kunne sende Marie Louise dem med en Tilegnelse til min Ungdoms eneste Veninde; hun alene